

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. jest obywatelem Mongolii, który po przyjeździe do Europy podjął naukę na uczelni wyższej w B.. Jeszcze w Mongolii w/w zaangażował się w prace związane z kampanią parlamentarną prowadzoną na rzecz dyplomaty T. S.. Pełnił w kampanii rolę asystenta parlamentarzysty. Uprzednia znajomość i zaufanie, jakim dyplomata obdarzył A. S. sprawiła, że S. na początku 2005 roku zaprosił młodego studenta do W.. Tam zaproponował studentowi pracę polegającą na wykonywaniu czynności kierowcy busa, którym miały być przewożone z Ukrainy do Polski wyroby tytoniowe z pominięciem stosownych opłat celnych i podatkowych. Za każdy kurs związany z przemytem papierosów S. obiecał A. S. zarobek w wysokości 100 dolarów USD. Jednocześnie w W. poznał go z innym dyplomatą T. T.. z którym miał udać się na Ukrainę (vide częściowe wyjaśnienia oskarżonego k. 2295-2299,2527v-2532).

Jeszcze w roku 2004 w okresie bliżej nieustalonym obywatele Mongolii podjęli proceder przemytu z Ukrainy na teren Polski wyrobów tytoniowych. (...) graniczne realizujące zadania na granicy Polski z Ukrainą zaczęły odnotowywać coraz to liczniejsze przypadki przewozu poczty dyplomatycznej samochodami dostawczymi. Obowiązujące przepisy i zasady dotyczące przewozu poczty dyplomatycznej wiązały się z odstąpieniem od szczegółowej kontroli granicznej i celnej przewożonego ładunku. Stąd wiedząc o tym członkowie placówek dyplomatycznych Mongolii chcieli ten fakt wykorzystać w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami. Kierując się uzyskaniem jak największej korzyści majątkowej w miejsce dokumentów dyplomatycznych pakowane były wyroby tytoniowe nabywane na terenie Ukrainy. Ceny papierosów produkowanych na Ukrainie można było zakupić po znacznie niższych cenach niż ceny obowiązujące w Polsce oraz innych krajach UE. Z tego powodu ich przewóz jako towarów reglamentowanych podlegał szczególnym ograniczeniom, które wynikają z konieczności oznaczania wyrobów znakami akcyzy i obciążenia szeregami należności o charakterze celnym i podatkowym. Przewóz wyrobów tytoniowych z pominięciem stosownych opłat pozwalał na uzyskiwanie znaczących korzyści finansowych osobom, które trudniły się przemytem towarów reglamentowanych. Początkowo działalnością związaną z zakupem przemyconych do Polski papierosów zajmowali się obywatele Mongolii małżeństwo R. R. i B. A.. Podejmowali oni również działania na terenie K. oraz innych miejscowości Ukrainy związane z organizacją środków transportu, załadunkiem towaru nabywanym w miejscowościach K. i Ł., oraz wskazaniem osób, które miały uczestniczyć w przewiezieniu towaru, jak również przygotowywali dokumenty konieczne do skutecznego przekroczenia granicy z pominięciem szczegółowej kontroli. Do przewozu papierosów wykorzystywane były samochody dostawcze: V. (...) lub T5, do którego każdorazowo ładowano towar w ilości 42 000 paczek papierosów nieustalonej bliżej marki oraz M., do którego ładowano papierosy w ilości (...) paczek papierosów. Wykorzystywane do przemytu pojazdy stanowiły środki transportu placówek dyplomatycznych Mongolii zlokalizowanych na terenie Unii Europejskiej, bądź też w przeważającej mierze oznakowane były dyplomatycznymi tablicami rejestracyjnymi i dokumentami rejestracyjnymi w celu uwiarygodnienia w czasie kontroli legalności dyplomatycznej przynależności pojazdu do danej placówki. Każdy transport był zabezpieczony podrobionym listem przewozowym mongolskiej poczty dyplomatycznej zawierającym wpisy dotyczące ilości przewożonych opakowań, a także docelowego miejsca przesyłki wskazanej poprzez określenie siedziby konkretnej placówki dyplomatycznej. Dla uwiarygodnienia legalności przewozu każdy transport odbywał się z udziałem co najmniej dwóch osób, obywateli Mongolii, z których jeden podróżujący, pasażer był istotnie akredytowanym dyplomatą mongolskiej placówki dyplomatycznej dysponującym niezbędnymi do kontroli granicznej dokumentami w postaci podrobionych listów przewozowych. Kierowca natomiast był pracownikiem technicznym placówki, bądź też w trakcie kontroli podawał się za osobę zatrudnioną na etacie placówki w charakterze kierowcy. Całą koordynacją działań na terenie Polski związaną z przemytem papierosów zajmował się T. D., pełniąc kierowniczą rolę w zorganizowanej w tym celu grupie przestępczej. On też udzielał istotnych informacji A. S. odnoszących się do zakresu jego zadań w dokonywanym procederze przemytu papierosów.

(vide notatki urzędowe (...) wraz z załącznikami k.6-139, zeznania świadków B. M. k.552-557,603-607,1870-1871, L. B. k. 740-749,835-837, 1158-1161, 1173-1176,T. D. k. 1126-1151,1166-1169,częściowo B. S. k.1152-1157,1209-1220,1225-1226,2590v-2592v,K. B. k. 1682-1694,1700-1701,A. B. k.1935-1939, 1941-1964,1967-1985,E.-A. B. k. 2027-2030).

Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami w dniu 8 maja 2005 r. w godzinach porannych A. S. wyjechał wspólnie z dyplomatą T. T. samochodem marki V. (...) nr rej. (...) z W. do Ł. na Ukrainę. Tam po dokonaniu załadunku papierosów bez znaków skarbowych akcyzy w ilości (...) paczek zabezpieczonych jako rzekoma poczta dyplomatyczna, następnego dnia wrócili do Polski. Na przejściu granicznym w D.- J. T. T. okazał dokumenty dyplomatyczne wraz z listem przewozowym przez co podróżujący uniknęli kontroli celnej. W drodze powrotnej już na terenie Polski z mężczyznanami kontaktował się T. D., który wskazywał miejsce w pobliżu ambasady Mongolii w W., gdzie A. S. ma podjechać i pozostawić z przemyconym towarem samochód. Rozładunkiem pojazdu zajmowali się uczestniczące w przemytniczym procederze inne osoby (częściowe wyjaśnienia oskarżonego k. 2295-2299,2527v-2532, zeznania św. T. D. k. 1126-1151,1166-1169, raport z analizy kryminalnej z załącznikami k.1182-1193, protokół oględzin raportu z analizy kryminalnej k.1613-1641 (...)- (...)).

A. S. zgodnie z obietnicą otrzymał za kurs 100 dolarów USD, a następnie w oparciu o powyższe ustalenia zaangażował się w realizację kolejnych przewozów przemytniczych odbywanych na Ukrainę wspólnie z dyplomatami Mongolii, których woził jako kierujący podstawianymi do tego celu samochodami dostawczymi w czasie i miejscu według wskazanego poniżej zestawienia:

LPData przyjazdu	Przejście Graniczne	M. pojazdu	Nr rej.	
	2005-05-08	(...)	V.	(...)
	2005-05-10	(...)	V.	(...)
	2005-07-26	(...) R. (...)	V.	(...)
	2005-07-28	(...)	V.	(...)
	2005-07-30	(...) R. (...)	V.	(...)
	2005-08-01	(...)	V.	(...)
	2005-08-14	(...)	V.	(...)
	2005-08-16	(...)	V.	(...)
	2005-08-18	(...)	V.	(...)

	2005-08-19	(...)	V.	(...)
	2005-08-20	(...)	V.	(...)
	2006-03-17	(...)	V.	(...)
	2006-03-18	(...)	V.	(...)
	2006-03-19	(...)	V.	(...)

	2006-03-20	(...)	V.	(...)
	2006-04-01	(...)	V.	(...)
	2006-04-09	(...)	M.	(...)
	2006-04-11	(...) R. (...)	M.	(...)
	2006-04-13	(...) R. (...)	V.	(...)
	2006-04-14	(...) R. (...)	(...)	(...)
	2006-04-15	(...) R. (...)	M.	(...)
	2006-05-13	(...) R. (...)	M.	(...)
	2006-05-14	(...) R. (...)	M.	(...)
	2006-05-16	(...) R. (...)	(...)	(...)
	2006-06-26	(...)	V.	(...)
	2006-07-02	(...)	V.	(...)
	2006-07-03	(...)	V.	(...)
	2006-07-07	(...)	V.	(...)

	2006-07-08	(...)	V.	(...)
	2006-07-12	(...)	V.	(...)
	2006-07-27	(...) R. (...)	V.	(...)
	2006-07-28	(...)	V.	(...)
	2006-08-04	(...)	V.	(...)
	2006-08-30	(...)	V.	(...)
	2006-08-31	(...)	V.	(...)
	2006-09-01	(...)	V.	(...)
	2006-09-02	(...)	V.	(...)
	2006-09-03	(...) R. (...)	V.	(...)
	2006-09-05	(...) R. (...)	V.	(...)
	2006-09-05	(...)	V.	(...)
	2006-09-07	(...)	V.	(...)
	2006-09-10	(...)	M.	(...)
	2006-09-11	(...)	V.	(...)
	2006-09-17	(...)	V.	(...)
	2006-09-19	(...)	V.	(...)
	2006-09-20	(...)	V.	(...)
	2006-09-20	(...) R. (...)	V.	(...)
	2006-09-22	(...)	V.	(...)

	2006-09-23	(...)	V.	(...)
	2006-09-24	(...)	V.	(...)
	2006-09-25	(...)	V.	(...)
	2006-09-26	(...)	V.	(...)
	2006-09-28	(...)	V.	(...)
	2006-09-28	(...)	V.	(...)
	2006-10-10	(...)	M.	(...)
	2006-10-13	(...)	V.	(...)
	2006-10-16	(...)	M.	(...)
	2006-10-17	(...)	M.	(...) 0000
	2006-10-19	(...)	M.	(...)
	2006-10-21	(...)	M.	(...)
	2006-11-08	(...)	M.	(...)
	2006-11-10	(...)	M.	(...)
	2006-11-12	(...)	M.	(...)
	2006-11-15	(...)	M.	(...)
	2006-12-03	(...)	V.	(...)
	2006-12-05	(...)	V.	(...)
	2006-12-12	(...)	M.	(...)

	2006-12-12	(...)	M.	(...)
	2006-12-13	(...)	M.	(...)
	2006-12-14	(...)	V.	(...)
	2006-12-15	(...)	V.	(...)
	2006-12-17	(...)	M.	(...)
	2006-12-18	(...)	M.	(...)
	2006-12-19	(...)	M.	(...)
	2007-01-13	(...)	M.	(...)
	2007-01-14	(...)	V.	(...)
	2007-01-20	(...)	V.	(...)
	2007-01-29	(...)	M.	(...)
	2007-02-01	(...)	M.	(...)
	2007-02-02	(...)	V.	(...)
	2007-02-04	(...)	V.	(...)
	2007-04-20	(...)	M.	(...)
	2007-04-22	(...)	M.	(...)
	2007-04-24	(...)	M.	(...)
	2007-05-07	(...)	M.	(...)
	2007-05-08	(...)	M.	(...)
	2007-05-09	(...)	M.	(...)

	2007-05-11	(...)	M.	(...)
	2007-05-13	(...)	M.	(...)
	2007-05-15	(...)	M.	(...)
	2007-05-17	(...)	M.	(...)
	2007-05-19	(...)	V.	(...)
	2007-05-31	(...)	M.	(...)
	2007-06-05	(...)	M.	(...)
	2007-06-08	(...)	M.	(...)
	2007-06-15	(...)	M.	(...)
	2007-06-18	(...)	M.	(...)
	2007-06-27	(...)	M.	(...)
	2007-06-29	(...)	M.	(...)
100.	2007-07-15 (...) R. (...)	M.	(...)	
101.	2007-07-18	(...)	M.	(...)
102.	2007-07-20	(...)	M.	(...)
103. 2007-07-22	(...)	M.	(...)	
104. 2007-07-25	(...)	M.	(...)	
105. 2007-07-27	(...)	M.	(...)	
106. 2007-07-29	(...)	M.	(...)	

107. 2007-08-03	(...)	M.	(...)	
108. 2007-11-25	(...)	V.	(...)	
109. 2007-11-26	(...)	V.	(...)	
110. 2007-11-29	(...)	V.	(...)	
111. 2007-12-02	(...) R. (...)	M.	(...)	
112. 2007-12-17	(...)	M.	(...)	
113. 2007-12-19	(...)	M.	(...)	
114. 2007-12-20	(...)	M.	(...)	
115. 2008-02-23	(...)	M.	(...)	

(vide raport z analizy kryminalnej z załącznikami k.1182-1193, protokół oględzin raportu z analizy kryminalnej przekroczeń granicy przez oskarżonego k.1613-1641 (...)- (...)).

Powyższe, łącznie 115-krotne przewozy dokonane przez A. S. każdorazowo wiązały się z okazywaniem na przejściach granicznych podrobionych dokumentów w postaci listów przewozowych poczty dyplomatycznej Mongolii na ogół o nieustalonych numerach wraz z podrobionymi nalepkami poczty dyplomatycznej Mongolii , z tym, że Służba G. odnotowała posłużenie się: 13 stycznia 2007 roku listem przewozowym numer 59577 i 43 nalepkami poczty dyplomatycznej, 20 stycznia 2007 listem przewozowym numer 59-549 i 34 nalepkami poczty dyplomatycznej, 27 lipca 2007 roku, 29 lipca 2007 r., 3 sierpnia 2007 r. za każdym razem listem przewozowym numer D-004/089:C i 43 nalepkami poczty dyplomatycznej, 25 listopada 2007 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 34 nalepkami poczty dyplomatycznej, 29 listopada 2007 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 35 nalepkami poczty dyplomatycznej, 17 grudnia 2007 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 46 nalepkami poczty dyplomatycznej, 19 grudnia 2007 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 44 nalepkami poczty dyplomatycznej, 20 grudnia 2007 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 43 nalepkami poczty dyplomatycznej, 23 lutego 2008 r. listem przewozowym numer D-004/089:C i 44 nalepkami poczty dyplomatycznej (vide notatka urzędowa (...) wraz z załącznikami w postaci kserokopii listów przewozowych i paszportów k.144-167,pismo z (...) wraz z wzorami listu kurierskiego i naklejki na przesyłki poczty dyplomatycznej, opinie Laboratorium Kryminalistycznego Straży Granicznej k.196-288, 421-437).

Zgodnie z ustaleniami niezwłocznie po wykonanym kursie S. wypłacał A. S. każdorazowo po 100 dolarów USD, z tym że w późniejszym okresie działalności przemytniczej pieniądze przekazywane były mu nieterminowo, jednak z wyrównaniem należności.(wyjaśnienia oskarżonego k.2528v). Za 115 dokonanych przewozów A. S. otrzymał łącznie 11 500 USD stanowiących równowartość według obowiązujących kursów 34 411,05 zł. (zestawienie równowartości USD w okresach dokonywanego przemytu k.2328-2329).

Łączna ilość przemyconych w ten sposób papierosów bez znaków skarbowych akcyzy wyniosła 4 270 000 paczek, przez co w/w naraził budżet Wspólnoty Europejskiej i Skarbu Państwa na uszczuplenie należności celnej wielkiej wartości w wysokości nie mniejszej niż 1 541 470 złotych, uszczuplenie należnego podatku VAT wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej niż 2 654 617 złotych i uszczuplenie należnego podatku akcyzowego wielkiej wartości nie mniejszej niż 8 027 600 złotych; (vide pisma (...) Delegatura w L. z odpowiedzią UC w L. dot. wyliczenia uszczupleń należności podatkowych i celnych k.832-834,192-193,1162-1165,1304-1305).

Oskarżony A. S. przesłuchany po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw i odmówił składania wyjaśnień (vide k.2137). W czasie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony również zakwestionował podstawę stawianych mu zarzutów. Podał, że nigdy nie woził żadnych papierosów (k.2154v).

W kolejnych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do winy i popełnienia zarzucanych mu czynów podając, że to on przemycał papierosy. Jednocześnie przedstawił okoliczności związane z popełnionymi przestępstwami.

Wyjaśnił, że w okresie kiedy studiował w B., na początku 2005 roku parlamentarzysta S., którego znał wcześniej z racji udziału w kampanii wyborczej, gdzie był jego asystentem, zaproponował mu pracę kierowcy związaną z przewozem poczty dyplomatycznej z terenu Ukrainy do Polski. Za każdy kurs miał obiecane po 100 dolarów USD oraz pokrycie bieżących wydatków. Oskarżony dalej podał, że przystał na tą propozycję. Przyjechał do W., gdzie zgłosił się do niego dyplomata mongolski T. T., z którym udał się na Ukrainę samochodem BUS V. (...) na dyplomatycznych numerach rejestracyjnych w okolicy miejscowości Ł. i K.. Następnego dnia po załadowaniu samochodu wrócili do Polski. Na granicy ukraińsko-polskiej nie było w ogóle kontroli. Sprawdzano jedynie paszporty. Dyplomata okazywał paszport dyplomatyczny. Po przyjeździe do W. wjechali na podwórko Ambasady Mongolii i tam przyjechał do niego (...) i zabrał go do innego hotelu. Dopiero po około 3 miesiącach zorientował się, że samochodem, którym kierował są wożone papierosy.

Oskarżony podkreślił, że za każdym razem dzwonił do niego S., mówiąc żeby przyjechał do W., wskazywał datę i dane dyplomaty, z którym miał jechać na Ukrainę. Z czasem dyplomaci poznawali go i sami dzwoniли do niego, aby jechał z nimi na Ukrainę. Każdorazowo T. D. informował go telefonicznie, gdzie ma odstawić samochód. Oskarżony przyznał, że widział, że wozi papierosy, a gdy zaczął wypytywać o szczegóły został przez dyplomatów uprzedzony, aby nie interesował się tym. Zdarzały się też puste przewozy, bądź transport mebli, co oskarżony tłumaczył jazdą na tzw. przynętę w przypadku kontroli, podczas gdy inny transport jechał za nim. Z ilości 115 dokonanych przemytów, 70 razy samochód pozostawiany był przed ambasadą. Listami przewozowymi posługiwali się dyplomaci, on nie miał ich w rękę. Dyplomata otwierał okno po swojej stronie, pokazywał kontrolującemu i chował z powrotem. A. S. wskazał w toku przesłuchania kilka osób, dyplomatów zajmujących się przemytem papierosów.

Jednocześnie oświadczył, że chce się poddać karze i zaproponował wymierzenie kar i środka karnego za popełnione przestępstwa.(k. 2295-2299).

Przesłuchany przed Sądem na rozprawie A. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył obszerne wyjaśnienia. Podał w nich (k. 2527v-2532), że faktycznie w śledztwie zaproponował wydanie wyroku skazującego, lecz to nie był jego pomysł. Niektóre okoliczności przedstawione przez niego wcześniej nie były prawdziwe. Sprecyzował, że nie jest prawdą ,aby wiedział, iż tam są wożone papierosy. Było to ponad 10 lat temu, dlatego nie pamięta wszystkich szczegółów. Po przebytych operacjach i wielokrotnym poddaniu się narkozie ma problemy z pamięcią. Pod wpływem nacisków przesłuchującego go prokuratora złożył obciążające siebie wyjaśnienia na temat świadomości przewożenia papierosów. Do takiej pracy nakłonił go parlamentarzysta S. i miała to być praca dyplomatyczna. Nie był świadomy, że to wiąże się z jakąś grupą przestępczą, co to jest za grupa i kto stoi na jej czele. Zaczął po prostu podejrzewać, że to mogą być papierosy, a gdy zaczął się dopytywać, to dyplomaci tłumaczyli, że to są artykuły spożywcze na potrzeby korpusu dyplomatycznego. Oskarżony dalej podał, że na temat współpracy z S. to nie tylko był jego asystentem przy wyborach, lecz także przez rok czasu jego asystentem w parlamencie. Nie mógł odmówić propozycji podjęcia pracy,

którą zaoferował mu S.. Po pierwsze w grę wchodziły pieniądze otrzymywane po 100 dolarów za kurs, płacone na ogół regularnie, czasem z wyrównaniem, po drugie S. był jego przełożonym, a po trzecie od 2003 roku zachorował na nerki i konieczny był przeszczep, a co za tym idzie niezbędne na zabieg pieniądze. Stąd zgodził się uznając, że praca kierowcy nie wymaga wysiłku fizycznego. Jednocześnie zakwestionował ilość 115 przewozów przemytu papierosów, gdyż wobec odbywanych także kursów bez bagażu, nie pamięta faktycznie ile ich było. Co do listów przewozowych to zawsze były w kopercie, nie dotyczyły go i nigdy się nimi nie interesował. W prowadzonym postępowaniu przygotowawczym nie miał wystarczającej pomocy prawnej ze strony obrońcy i dlatego złożył obciążające siebie wyjaśnienia. Dalej oskarżony podał, że zarzuty o popełnienie przestępstw oparto na podstawie zeznań A. B. i T. D., którzy sami chcąc uniknąć odpowiedzialności kłamliwie go obciążyli. Nie jest bowiem prawdą, że po przekroczeniu granicy dzwonił do T. informując o transporcie. To od dyplomatów T. dowiadywał się o okolicznościach związanych z przewozem ładunku, a dopiero potem przekazywał je jemu.

A. S. podkreślił, że wykonywał tylko polecenia dyplomaty i nikogo innego. Sam o niczym nie decydował. Był tylko kierowcą, dlatego nie wiedział więcej i nie miał potrzeby żeby wiedzieć. Nie mógł wspólnie z bratem T., T. zostać kontrolowany przez Policję w 2004 roku, gdyż jeździć zaczął od maja 2005 roku. Samego T. nie znał zbyt dobrze, stąd myślał, że jest on pracownikiem ambasady. Konsula ambasady Mongolii w Polsce. A. B. poznał przez S.. B. również nie mówił prawdy obciążając go znajomością z T. oraz świadomym udziałem w przemyśle z motywów finansowych. Był zwykłym kierowcą i nie wiedział co jest wożone i czy to jest jakaś grupa zorganizowana i kto stoi na jej czele. Nie jest też prawdą, że dyplomaci przekazywali dokumenty kierowcy podczas kontroli granicznej. Oskarżony stwierdził, że dyplomaci zeznawali tak, aby uniknąć odpowiedzialności i aby nie ucierpiał ich autorytet. W istocie poczta dyplomatyczna wiąże się z określoną rolą i kierowca nie ma nic do powiedzenia. Oni wiedzieli, że ma problemy zdrowotne i zaczęli go obciążać licząc, że nie będzie mógł się bronić, spodziewali się, że nie przyjedzie do Europy, a nawet nie będzie już żył. Gdyby miał związek z grupą przestępczą to nie przyjechałby do Polski. Dlatego oskarżony podał, że przyznaje się tylko do tego, że uczestniczył w tych przejazdach jako kierowca. Od samego początku dyplomaci dawali mu do zrozumienia, że jest to tylko poczta dyplomatyczna i dlatego to w ogóle nie wzbudzało jego podejrzeń. Z uwagi na upływ czasu, ponad 10 lat nie jest w stanie podać ile razy jeździł. Bywały wyjazdy nie związane z przemysem, a dotyczące min. przewozu członków rodziny dyplomatów, czy też mebli. Samochody były zostawiane na parkingu, ani razy na prywatnej posesji. Nigdy nie zastanawiał się nad tym, czy placówki dyplomatyczne mają kierowców na etacie i dlatego dyplomaci korzystali właśnie z jego usług. Możliwe, że z powodów oszczędnościowych. Oskarżony przyznał również, że czasami z Polski wozili pocztę dyplomatyczną wracali pustym samochodem, a czasem było na odwrót. Samochód zawsze był zaplombowany i on sam nie wiedział ile tam jest czego. Nigdy nie brał udziału w pakowaniu, bądź rozpakowaniu pojazdu, który prowadził.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd tylko w części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który nie kwestionując swojego udziału w przemyśle papierosów w okresie objętym zarzutami zdecydowanie akcentował swoją pośrednią rolę w przestępczym procederze.

Zdaniem Sądu A. S. w sposób nieprzekonujący przedstawił w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie okoliczności popełnienia przestępstw starając się pomniejszyć swoją rolę tak, aby w konsekwencji uniknąć surowszej odpowiedzialności karnej.

Istotnie mechanizm prowadzonych na szeroką skalę działań przemytniczych z wykorzystaniem przewozu poczty dyplomatycznej przez przedstawicieli placówek dyplomatycznych Mongolii nie budzi wątpliwości. Znajduje to potwierdzenie w zeznaniach zarówno świadków T. D. (k.1126-1151, 1166-1169), K. B. (k. 1682-1694,1700-1701) A. B.(k.1935-1939,1941-1064,1967-1985), czy też E.-A. B. k. 2027-2030), jak też w części wyjaśnień samego oskarżonego. Wynika z nich jednoznacznie, że osoby uczestniczące w przemyśle wyrobów tytoniowych z Ukrainy do Polski, a następnie dalej do innych krajów Wspólnoty Europejskiej stworzyły zorganizowaną grupę przestępczą, której członkowie realizowali określone zadania. Jedni z nich, tj. R. N. i B. A. zajmowali się zakupem na terenie Ukrainy papierosów określając potrzebny środek transportu, inni z kolei odbiorem zakupionego towaru, przygotowaniem go w stosowne do transportu paczki z oznakowaniem nalepek poczty dyplomatycznej, podrobionych listów przewozowych, dalej

realizujących transport tj. kierowców oraz dyplomatów pokazujących stosowne dokumenty dla uwiarygodnienia legalności przesyłek, wreszcie osób, które koordynowały czynności grupy i odbierały towar zbywając go nieustalonym odbiorcom.

W tych zakrojonych na szeroką skalę działaniach bezpośredni udział brał oskarżony wykonując czynności kierowcy.

Przekonują stanowcze wyjaśnienia oskarżonego, w których podał on okoliczności przystąpienia do wskazanego wyżej proceduru wskazując, że nakłonił go do tego dyplomata S.. W tej części wyjaśnienia pozostają logiczne, a tym samym brak jest podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. Nie przekonują natomiast zdaniem Sądu twierdzenia oskarżonego, jakoby godząc się na wykonywanie funkcji kierowcy nie miał świadomości o przestępczym charakterze podejmowanych działań przemytniczych, jednocześnie w ramach przedstawionego wyżej zorganizowania.

Przede wszystkim jak oskarżony sam podkreślił z S. znał się dość dobrze pełniąc funkcję jego asystenta. Relacje obu mężczyzn należy ocenić jako na tyle dobre, że przekazując propozycję w istocie udziału w nielegalnych przemytach wyrobów tytoniowych S. musiał mieć do oskarżonego duży stopień zaufania nie obawiając się, że może on ujawnić przy kontroli okoliczności realizowanych przewozów. Bez względu na motywy poza chęcią uzyskania korzyści majątkowej, czy była to wdzięczność za okazaną w przeszłości pomoc i brak odwagi na odmowę przyjęcia propozycji, czy też nadzieja na wsparcie przy uzyskaniu stabilizacji zawodowej w przyszłości, oskarżony zaakceptował warunki i w sposób jak najbardziej świadomy przystąpił do realizacji nielegalnych przewozów.

Zdaniem Sądu przekonuje, że w początkowym okresie oskarżony mógł nie być wprowadzony w szczegóły nielegalnych działań takich jak ilość osób zaangażowanych w przemyt, sposoby pozyskiwania podrobionych dokumentów strukturę podziału zadań czy też ilości i wielkości przemycanego towaru, jednak już u progu przystąpienia do przemytu spotkał się z wieloma zadaniami, które musiał wykonać na rzecz nie znanych mu wcześniej osób. Wiązało to się m.in. z podstawieniem samochodu, którym kierował. Dalej otrzymaniem dokumentów podróży związanych z kierowaniem pojazdu, zorganizowaniem noclegu po przyjeździe na Ukrainę czy też zachowania stosownej ostrożności w czasie kontroli granicznej, aby nie zniweczyć realizacji celu przestępczego. Zatem świadomości oskarżonego nie można oceniać w kategoriach jednej, odosobnionej czynności sprawczej, kiedy to brak dostatecznej wiedzy warunkował jego poczynania.

Kolejne transporty z udziałem szeregu osób reprezentujących placówki dyplomatyczne Mongolii, których- co wynika ze stosownego zestawienia przekroczeń granicy RP- było 115 dowodzą, że oskarżony w coraz większym stopniu był wtajemniczony w szczegóły działań spodziewając się określonych korzyści majątkowych. Stąd nie przekonuje, aby nie wiedział o przemycie, wykonując tylko i wyłącznie funkcję nieświadomego kierowcy w prowadzonym na szeroką skalę przestępczym procederze.

Sąd również nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części odnoszącej się do zakwestionowania ilości przewozów przemytniczych, w których uczestniczył. Nawet jeśli niektóre z nich sporadycznie miały polegać na przewożeniu mebli, czy też osób prywatnych, to w ocenie Sądu oskarżony sam przyznał, że prowadzony przez niego pojazd nie zawierający ładunku stanowił zabezpieczenie przed ujawnieniem przemytu dokonywanego innym pojazdem, który jechał bezpośrednio za nim, co się odbywało w ramach zaplanowanych uprzednio działań związanych z zapewnieniem skutecznego przewozu papierosów z pominięciem kontroli celnej. Przy tym przyjęty sposób wyczenia łącznej ilości przemyconych wyrobów tytoniowych również nie budzi zastrzeżeń skoro wynika on z ładowności użytych pojazdów, potwierdzonej wskazanymi wyżej zeznaniami T. D.(k.1129), których przejazd każdorazowo odnotowała Służba G.. Wynika stąd, że samochodem marki V. pozwalającym na przewóz 42 000 paczek papierosów oskarżony przekraczał granicę 59 razy, natomiast samochodem M. (...) razy, co po zsumowaniu daje wynik 4 270 000 sztuk przemyconych paczek papierosów.

Z kolei dzieląc stanowisko oskarżonego w zakresie odnoszącym się do tego, że osobiście nie uczestniczył on w podrabianiu oznakowań na przesyłkach, a tym bardziej w podrabianiu listów przewozowych wykorzystywanych w trakcie kontroli, to jednak nie ulega wątpliwości, że tak podrobionymi dokumentami jadące transportem osoby w składzie kierowca i dyplomata posługiwały się i bez znaczenia dla odpowiedzialności karnej przy popełnionego

przestępstwa pozostaje, czy to sam oskarżony osobiście okazywał dokumenty na granicy, czy też wręczał je funkcjonariuszom jadący z nim przedstawiciel placówki dyplomatycznej. Formułowany przez oskarżonego zarzut pomawiania go przez osoby zaangażowane w przemyt w związku z jego problemami zdrowotnymi również nie przekonuje zwłaszcza, że okoliczność ta w istocie nie uwalnia osób pomawiających od odpowiedzialności karnej za popełnione występki. Co najwyżej indywidualizuje stopień zawinienia sprawców co do udziału w przestępczym procederze, do czego sam oskarżony się również przyznał w postępowaniu przygotowawczym.

Mało wiarygodne pozostają twierdzenia oskarżonego jakoby fakt przyznania się do winy stanowił wynik nieporozumienia z obrońcą, a szczególnie nakłaniania go przez prowadzącego postępowanie do zgody na wydanie wyroku skazującego w trybie konsensualnym. Nawet jeśli w ten sposób oskarżony liczył na wydanie korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, to mało prawdopodobne jest, aby osobiście złożył obciążające siebie wyjaśnienia co do faktów, które nie miałyby miejsca. Natomiast kwestionowanie zarzutów poprzez powoływanie się na niepamięć spowodowaną upływem czasu tym bardziej ocenić należy jako nieprzekonujące. Proceder związany z przemytem papierosów oraz zaangażowanie i rolę w czynnościach sprawczych obywateli Mongolii, szczególnie T. D., z którym kontaktował się również oskarżony wynika między innymi: z zeznań św. B. M. (k. 552-557, 603-607, 1870-1871), także K. K. (1) (k. 667-672, 1882-1883, 1887-1888), L. B. (k. 740-749, 835-837, 1158-1161, 1173-1176) potwierdzających też wiodącą rolę R. N. i jego żony B. A. w organizowaniu wstępnych czynności związanych z zakupem i wywozem wyrobów tytoniowych z Ukrainy, którzy też potwierdzili znaczącą rolę wspomnianego T. D., w koordynacji dalszych działań już na terenie Polski. Ponadto wskazali na rodzaje wykorzystanych pojazdów dostawczych do przemytu papierosów. Kolejnych zeznań tj. św. J. S. (1) (k. 1049-1056, 1078-1085, 1113, 1889-1891) wskazujących na sposób i miejsce składowania papierosów przez obywateli Mongolii na jego posesji oraz „rozpoznanie” oskarżonego jako jednego z członków grupy, obywateli Mongolii biorących udział w czynnościach związanych z przemytem. Ponadto zeznań J. S. (2) (k. 1073-1077) i E. L. (k. 1101-1106, 1121-1125), potwierdzających składowania przez obywateli Mongolii paczek z pieczęciami dyplomatycznymi na terenie posesji S.. Wiodąca rola w przemytniczym procederze T. D. wynika ponadto z zeznań św. G. G. (k. 1196-2001). W ocenie Sądu okoliczność ta ma o tyle istotne znaczenie, że T. D. był niejako łącznikiem pomiędzy oskarżonym a innymi osobami – w tym dyplomatami- czynnie uczestniczącymi w przemytach, a na podstawie samych jego wyjaśnień złożonych w charakterze podejrzanego (k. 1126-1151, 1166-1169) nie sposób nie zauważyć, że świadomość A. S. nie była aż tak iluzoryczna jak to podawał oskarżony. T. D. w sposób bardzo szczegółowy przedstawił cały mechanizm działań prowadzonych na Ukrainie i w Polsce, osoby zaangażowane w przemyt, a szczególnie wskazał osobę A. S. jako jednego z kierowców, z którym kontaktował się koordynując dostawy (k. 1143, 1149). Podanym przez w/w okolicznościom Sąd dał wiarę uznając, że pozostają one logiczne, zawierają znaczny zakres szczegółowości i stanowią one wynik dobrowolnego przyznania się do winy, co czyni je przekonującymi. Z twierdzeniami T. D. korespondują zeznania św. B. S. (k. 1152-1157, 1209-1220, 1225, 1226, 2590v-2592v) pełniącego również jak oskarżony czynności kierowcy w przemycie papierosów, choć w ocenie Sądu świadek wyraźnie minimalizował swoją rolę w dokonywaniu przestępstw, aby w ten sposób pomniejszyć również rolę oskarżonego A. S. wykonującego w przemytach podobne jak świadek czynności. Z kolei Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary złożonym w charakterze podejrzanego wyjaśnieniom K. B. (k. 1682-1694, 1700-1701), A. B. (k. 1935-1939, 1941-1964, 1967-1985) oraz E.-A. B. (k. 2027-2030), którzy również przedstawili swój udział w przemytniczym procederze wskazując na osobę oskarżonego, z którym realizowali przewozy papierosów z Ukrainy do Polski. Z podanych przez w/w osoby okoliczności nie wynika, aby obciążając oskarżonego przesłuchiwanie mieliby tendencyjnie pomawiać A. S. ponad zakres podjętych przez niego działań, tym bardziej, że sami w wystarczający sposób obciążyli się udziałem w przestępstwie.

Zeznania świadków M. K. (k. 168-172), K. K. (2) (k. 2588-2588v, 465-467), P. S. (k. 2588v-2589, 178-180), P. M. (k. 2589-2590, 182-164), L. S. (k. 2590-2590v) Sąd ocenił jako wiarygodne, nie mające bezpośredniego wpływu na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego pod kątem jego udziału w przestępstwach. Świadkowie w/w odnosili się bądźż do stwierdzonych nieprawidłowości przewozu poczty dyplomatycznej, w tym listów przewozowych, wymogów celnych jakie obowiązywały przy przewozie wyrobów reglamentowanych, na które obowiązują szczególne stawki i opłaty, podatki VAT i akcyzy, bądźż też specyfiki i oryginalnego pochodzenia wyrobów tytoniowych.

Reasumując powyższe rozważania dowodowe Sąd uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a swoim zachowaniem A. S. wypełnił znamiona trzech przestępstw. Pierwszego z art. 258§1 k.k. polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw skarbowych dotyczących nielegalnego przywozu z zagranicy wyrobów podlegających ograniczeniom obrotu i obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, przy jednoczesnym wprowadzaniu w błąd organów granicznych i celnych co do charakteru przewożonych przedmiotów zgłaszanych w trakcie odprawy jako poczta dyplomatyczna.

Kryteria niezbędne do uznania istnienia zorganizowanej grupy przestępczej znajdują swoje określenie w bogatym orzecznictwie wydanym na ten temat. W tym miejscu godzi się przywołać utrwalony pogląd wyrażony między innymi w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2014 r., II AKA 192/14, podobnie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 lutego 2015 r., II AKA 266/14, że zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby mające na celu popełnianie ściśle określonych przestępstw w związku o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie. Członkowie grupy muszą mieć świadomość, że uczestniczą w zorganizowanej grupie przestępczej, a zatem w pewnej zorganizowanej strukturze ludzkiej, składającej się co najmniej z trzech osób i mającej na celu popełnianie ściśle określonych przestępstw. W pojęciu zorganizowania tkwią warunki przedstawionej rzeczywistej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), trwałość, więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełnienia przestępstw, wyszukiwanie miejsc do przechowywania łupu, rozprowadzenie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami.

Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. polega na uczestniczeniu w strukturach, których jedynym celem jest popełnienie przestępstw, a zatem godzi ono w sposób zasadniczy w akceptowane przez społeczeństwo wartości. Znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej wypełnia samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, czy mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 4 października 2005 roku, II AKA 194/05, LEX nr 166008).

Nie budzi wątpliwości, że w skład grupy dokonującej przemytu papierosów wchodziło więcej niż trzy osoby, zaś pozostałe wskazane w cytowanych orzeczeniach kryteria zostały również w przypadku oskarżonego spełnione. A. S. w okresie objętym zarzutem miał dostateczną świadomość roli jaką pełnił w dokonywaniu przewozów pochodzącego z przemytu towarów przeprowadzanych z dużym stopniem wewnętrznego przestępczego zorganizowania, na co wskazują zebrane w sprawie wskazane wyżej dowody. Przy tym nie musiał mieć pełnej wiedzy na temat szczegółów funkcjonowania grupy, a szczególnie znajomości wszystkich osób ją tworzących. Uczestniczył w poczynaniach grupy kierując się osobistym celem osiągnięcia jak największej korzyści majątkowej.

Podejmowane przez oskarżonego działania wyczerpały również znamiona drugiego przestępstwa określonego w art. 63§2 k.k.s. w zb. z art. 86§2 k.k.s. w zb. z art. 54§1 k.k.s. w zb. z art. 37§1 pkt 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w brzmieniu z sierpnia 2008 r.

Oskarżony wbrew przepisom ustawy sprowadzał na terytorium kraju wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami skarbowymi akcyzy. Przy tym nie dopełniając obowiązku celnego przewożony towar, co do którego istnieje reglamentacja poza taryfowa, nie przedstawiał organowi celnemu do oclenia, przez co naraził należność celną na uszczuplenie. Z chwilą zgłoszenia się do odprawy granicznej osób z placówek dyplomatycznych, które dysponowały towarem nie podlegającym reglamentacji, nabywały one status podatnika mającego obowiązek ujawnienia podstawy opodatkowania. Z osobami tymi w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oskarżony przecież współdziałał, co daje podstawę do przypisania mu czynu z art. 54§1 k.k.s. Przestępstwo to oskarżony popełnił powodując uszczuplenie należności celnej wielkiej wartości przekraczającą tysiąckrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa skarbowego stałe źródło dochodu i działając w grupie

przestępczej, co obligowało Sąd do przyjęcia również przepisu art. 38§2pkt 1 k.k.s. nakazującego zastosowanie nadzwyczajnego obostrzenia kary.

Z kolei za zastosowaniem przepisów ustawy w brzmieniu obowiązującym z sierpnia 2008 roku przemawia fakt, że w tym okresie stawki opłat celno-podatkowych kształtowały się dla oskarżonego najkorzystniej. Wielokrotność zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności przemawia z kolei za jednością czynu przypisanego na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Wreszcie z góry powzięty zamiar w ramach grupy przestępczej wielokrotnego posługiwania się podczas odpraw granicznych podrobionymi dokumentami w postaci listów przewozowych poczty dyplomatycznej oraz podrobionymi nalepkami poczty dyplomatycznej Mongolii dał Sądowi podstawę do przypisania oskarżonemu popełnienia trzeciego przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Kształtując wymiar orzeczonej wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności Sąd kierował się w szczególności dyrektywami zawartymi w art.53 k.k. w szczególności stopniem szkodliwości społecznej popełnionych czynów przy jednoczesnym uwzględnieniu celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

A. S. dopuścił się trzech przestępstw szczegółowo wskazanych w przypisanych mu zarzutach, które de facto ściśle ze sobą były powiązane, a miały na celu przysporzyć korzyści majątkowej oskarżonemu.

Udział w grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw naruszających przepisy kodeksu karnego skarbowego związany był z podejmowaniem przez oskarżonego czynności sprawczych przez długi okres, blisko trzech lat, co w zdecydowany sposób Sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą oskarżonego. Nawet jeśli się zważy, że A. S. nie odgrywał wiodącej roli przy dokonywanych przemytach wyrobów tytoniowych ograniczając się do wykonywania czynności kierowcy, co z kolei należy ocenić jako okoliczność na korzyść oskarżonego, to niewątpliwie skala działalności przestępczej, w której bezpośrednio brał udział przemawia za orzeczeniem za ten czyn bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i 6 (sześciu) miesięcy, a więc przekraczającej dolny próg ustawowego zagrożenia.

Z kolei wiodący czyn stanowiący o istocie działalności przestępczej oskarżonego naruszający przepisy ustawy kodeksu karnego skarbowego określone w punkcie II, który doprowadził do uszczuplenia należności celnej, podatku VAT i podatku akcyzowego wielkiej wartości nosi w sobie ładunek znacznej szkodliwości społecznej, przez co winien spotkać się z dotkliwą represją. Z tych względów Sąd orzekł wobec oskarżonego karę 3(trzech) lat pozbawienia wolności uwzględniając przy tym okoliczności obostrzające wynikające z treści art. art. 37§1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s., które skłoniły Sąd do równoczesnego wymierzenia w oparciu o art. 38§2 pkt 1 k.k.s. kary grzywny w wysokości 300(trzystu) stawek dziennych po 50(pięćdziesiąt) złotych jedna stawka, dostosowanej swoim wymiarem do skali korzyści majątkowej osiągniętej przez sprawcę, jak też jego możliwości płatniczych. Zgodnie też z treścią art. 33§1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego za ten czyn przepadek równowartości korzyści majątkowej wynikającej z popełnionego przestępstwa w kwocie 34.411,05 złotych odpowiadającej kwocie 11 500 USD w chwili zakończenia działalności przestępczej.

Ponadto za czyn określony w punkcie III Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności uznając, iż przy uwzględnieniu jako okoliczności obciążającej za jaką niewątpliwie uznać należy wielość zachowań sprawczych w okresie blisko trzyletniej działalności naruszającej przepisy prawa, dokonanej w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej oraz dostrzegając pośrednią rolę przy procederze posługiwania się podrobionymi dokumentami przygotowanymi przez innych współsprawców w trakcie kontroli granicznej orzeczona kara jednostkowa jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy.

Kierując się zasadami łączenia kar jednostkowych tożsamyh rodzajowo zgodnie z zasadami wynikającymi z treści art. 39§2 k.k.s. i art. 85 §1 i 2 k.k. w zw. z art. 20§ 2 k.k.s. w zw. z art. ;39§1 k.k.s. Sąd wymierzył A. S. karę łączną 3(trzech) lat pozbawienia wolności. Zasada pełnej absorpcji znalazła uznanie Sądu w pierwszym rzędzie z uwagi na fakt zwartości czasowej popełnionych czynów. Oskarżony dopuścił się przestępstw w tym samym czasie, a ich tożsamość w zakresie

motywacji skłaniająca sprawcę do ich popełnienia jest jak najbardziej wyrazista. W ocenie Sądu wymierzona kara łączna 3 lat pozbawienia wolności uwzględnia całokształt okoliczności podmiotowo przedmiotowych, które stały się podstawą jej ukształtowania. Zważyć należy, że podobnie jak w przypadku kar jednostkowych Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił niskie pobudki, które skłoniły oskarżonego do popełnienia przestępstw z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Ponadto działanie oskarżonego przez długi okres w warunkach czynu ciągłego, popełnienie przestępstw prowadzących do wielkiej skali uszczupień podatkowych znacząco przekraczający prawnie przyjęty próg kształtujący surowszą odpowiedzialność karną.

Z drugiej strony jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę fakt częściowego przyznania się do popełnionych przestępstw, okazaną skruchę, dotychczasową niekaralność sprawcy oraz sytuację zdrowotną oskarżonego. Należy podkreślić, że u oskarżonego A. S. zdiagnozowano poważne schorzenia o charakterze nefrologicznym związanym z niewydolnością nerek. Stan ten wymaga długotrwałego leczenia i poddania stałej kontroli lekarskiej, co w znaczący sposób rzutuje na skuteczność zabiegów medycznych w procesie leczenia realizowanego w warunkach izolacji więziennej.

Z powyższych powodów Sąd uznał, że orzeczona kara łączna 3 lat pozbawienia wolności jest karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, stopnia zawinienia sprawcy i w skuteczny sposób będzie realizować stawiane karze wymogi w zakresie prewencji ogólnej oraz indywidualnej.

Zgodnie z treścią art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związany z zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem od dnia faktycznego zatrzymania na terenie Niemiec, co potwierdza pisemna informacja (k.2066), do dnia wydania nieprawomocnego wyroku w sprawie.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 623 k.p.k. oraz art. 17ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 27 poz. 152 tekst jedn. z późn. zm.).

A. S. nie ma w Polsce żadnego majątku, ani nie posiada stałych źródeł dochodu. Z uwagi na długotrwały okres izolacji związany z odbywaniem kary pozbawienia wolności oraz inne obowiązki o charakterze finansowym wynikające z orzeczonego wyroku uiszczenie dodatkowo kosztów sądowych będzie dla oskarżonego zbyt uciążliwe.